

МИШ И СЛОН

У једној далекој земљи, где има слонова као код нас коња, једног ведрога јутра изашла је из свог дворца принцеза, - на огромном слону, поврх чијих се леђа ширио прави шатор, лепо принцези правио хлад. И сви њени љубимци били су на слону: мајмун и папагај, маца и пас, па још јастуци, ћилими, шта све не...толики је био слон, рекло би се: брод на сувом!

Корачао је полако и достојанствено, окићен и украшен, био је то највећи и најбољи припитомљен слон у целој земљи. Сви су му се дивили. Однекуд се ту нашао и миш Сиджа.

- Баш којешта! - рекао је. - Зашто сви хвале ту гломазну животињу, зашто би слон био поштованији од једнога миша, рецимо, од мене? Као да је важно ко колико простора заузима на овоме свету!

Грдио је Сиджа слонову величину, а иза угла га је посматрао крупан ловдџија мачак. Онда је скочио према мишу - да доручкује.

- Цију! - писнуо је Сиджа и упаничен побегао, једва главу спасао, у последњем часу избегао велику шапу

. А принцезин папагај је то све гледао и чуо, насмејао се брзоплетоме мишу и казао:

*Велик ил мали- ѿо мерило клима
иако ѿаква ѿприрода је цела, -
ѿи најѿре сазнај иѿи унуѿра има,
ѿа ѿад оцењуј вредносѿ неког ѿела!*

